

Pilar Ange Serrano és társai által az Európai Parlament ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-47/05. sz. ügy)

(2005/C 93/67)

(Az eljárás nyelve: francia)

Pilar Ange Serrano, lakóhelye: Luxembourg, Jean-Marie Bras, lakóhelye: Luxembourg, Dominiek Decoutere, lakóhelye: Wolwelage (Luxemburg), Armin Hau, lakóhelye: Luxembourg, Adolfo Orcajo Teresa, lakóhelye: Brüsszel, és Francisco Javier Solana Ramos, lakóhelye: Woluwe-Saint-Lambert (Belgium), képviselőjük: Eric Boigelot ügyvéd, 2005. január 31-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Parlament ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a felperesek új besorolásáról szóló határozatot, amelyet velük a személyzeti főigazgató keltezés és aláírás nélküli levelével közöltek;
- semmisítsen a határozatot követő és/vagy arra vonatkozó minden – akár a jelen kereset után keletkező – jogi aktust;
- kötelezze az Európai Parlamentet minden egyes felperes esetében méltányosan 60 000 euróban meghatározott összegű kártérítés megfizetésére, fenntartva annak az eljárás során való felemelése és/vagy leszállítása jogát;
- kötelezze mindenféleképpen az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek valamennyien az Európai Parlament tisztviselői, akik sikerrel vettek részt az előmeneteli csoportjukból másikba (a D előmeneteli csoportból a C-be, vagy a C előmeneteli csoportból a B-be) történő átléptetést célzó versenyvizsgán. Előadják, hogy az új személyzeti szabályzat szerinti átsorolásuk utáni besorolási fokozatuk szerintük kevésbé kedvező mint az, amelyet akkor kaptak volna, ha a szóban forgó versenyvizsgán nem járnak sikerrel.

Keresetük alátámasztására a felperesek először is jogellenességi kifogást emelnek a személyzeti szabályzat módosításáról szóló 723/2004 rendelet⁽¹⁾ ellen, az indoklási kötelezettség, a jogbiztonság, a bizalomvédelem, az arányosság és az egyenlő bánásmód elvének állítólagos megsértésére való hivatkozással. Azt is előadják, hogy a vitatott határozatok elfogadásával az Európai Parlament – véleményük szerint – nem tartotta

tiszteletben sem a gondos eljárás kötelezettségét, sem pedig a gondos ügyintézés elvét.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az e Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendelet, HL L 124., 2004.4.27., 1. o.

Yves Franchet és Daniel Byk által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset

(T-48/05. sz. ügy)

(2005/C 93/68)

(Az eljárás nyelve: francia)

Yves Franchet, lakóhelye: Nizza (Franciaország) és Daniel Byk, lakóhelye: Luxembourg, képviselik: Georges Vandersanden és Laure Levi ügyvédek, 2005. január 28-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- kötelezze a Bizottságot az elkövetett jogsértések miatt a felperesek által elszenvedett vagyoni és nem vagyoni, átmenetileg és méltányosan egymillió euróban meghatározott kár megtérítésére;
- kötelezze a Bizottságot az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az OLAF azzal vádolja a felpereseket, hogy az Eurostattal kapcsolatos egyes iratok kezelésével összefüggő bűncselekményeket követtek el. A felperesek szerint a Bizottság ezt követő intézkedéseivel több eljárásjogi jogsértést követett el, és alapvető jogait sem tartotta tiszteletben.

A felperesek szerint az OLAF azzal követett el jogsértést, hogy a gyanúsítást tartalmazó iratot a felperesek vagy a Bizottság tájékoztatása nélkül továbbította a francia és a luxemburgi hatóságoknak, megsértve ezzel a titoktartási kötelezettséget, az ártatlanság vélelmét, a gondos ügyintézés elvét, az 1073/1999⁽¹⁾ rendelet 9. cikkét, a meghallgatáshoz való jogot és az indoklási kötelezettséget. A felperesek egyebekben arra is hivatkoznak, hogy az OLAF megtagadta tőlük a hozzáférést egyes dokumentumokhoz, végül állításuk szerint az OLAF nem ésszerű határidőn belül intézte el az ügyet, amivel megsértette a 1073/1999 rendelet 6. és 11. cikkét.

A felperesek szerint a Bizottság is jogsértést követett el, amikor nem biztosította a titoktartást, és nem tartotta tiszteletben az alapvető jogokat, köztük különösen a védelemhez való jogot és az ártatlanság vélelmét. A felperesek arra is hivatkoznak, hogy a Bizottság ellentmondásosan járt el, és megsokszorozta az eljárásokat, megsértette a gondos ügyintézés elvét, végül pedig megtagadta a birtokában levő OLAF dokumentumokhoz való hozzáférést.

A felperesek szerint a fenti jogsértések miatt őket vagyoni és nem vagyoni kár érte.

(¹) Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 1999. május 25-i, 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 136., 1. o.)

A Rijn Schelde Mondia France által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-55/05. sz. ügy)

(2005/C 93/69)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Rijn Schelde Mondia France, székhely: Rouen (Franciaország), képviseli: François Citron, 2005. január 31-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- minősítse az Európai Bizottság által az REM 2201. sz. ügyben a vám-főigazgatóság részére címzett 2004. október 7-i levelet az Európai Bizottság határozatának, amely sérelmes a Rijn Schelde Mondia France társaság számára, és azt semmisítse meg;
- kötelezze Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen jogvitában a felperes a Bizottságnak a francia vám-főigazgatósághoz címzett, 2004. október 7-i levelében foglalt állítólagos határozata ellen tiltakozik.

E tekintetben megjegyzendő, hogy a felperes 2000. október 31-i levelében kérte a francia vámszervektől, hogy járuljanak hozzá azon, összesen 962 058,64 euró összegű vám elengedéséhez, amelyet Rouen és Le Havre Vám-főigazgatósága állapított meg a felperes terhére. Jóllehet megítélésük szerint a francia szervek hatáskörrel rendelkeztek a vám elengedése iránti kérelem elintézésére, az ügy iratait mégis továbbították a Bizottság részére annak érdekében, hogy az döntsön arról, hogy „a megállapított gondatlanság nyilvánvaló-e vagy sem”.

Megtámadott határozatában a Bizottság „az önök hivatala általi elintézésre” visszaküldte az ügy iratait a francia vámhatóságoknak. Mindazonáltal jelezte a francia hatóságoknak, hogy álláspontja szerint a felperes nyilvánvaló gondatlanságot követett el, miközben javasolta a vám a felperes részére történő elengedésének elutasítását.

Állításai alátámasztására a felperes hivatkozik:

- a jelen esetben hatáskör túllépésére, amennyiben annak ellenére, hogy kijelentette, hogy a vám elengedése iránti kérelem elintézésére nem rendelkezik hatáskörrel, a Bizottság mégis kifejezte állást foglalt abban a kérdésben, hogy a kifogásolt gondatlanság nyilvánvaló-e vagy sem,
- arra, hogy a Bizottság határozatát nem a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelete 907. cikkének második számozatlan bekezdésében foglalt kilenc hónapos határidőben hozta meg,
- az aktusok indokolására vonatkozó kötelezettség elmulasztására,
- a jelen esetben hatáskörrel visszaélésre, amennyiben a Bizottságnak a hatáskör hiányára vonatkozó határozatára három évvel az ügy iratainak a francia szervek általi megküldését követően került sor, továbbá a Bizottság nem vette figyelembe a felperesnek a hatáskör hiányára vonatkozóan már a francia vámszervek előtt előadott érveit.

Végül a felperes kifogásolja, hogy a jelen esetben a Bizottság a nyilvánvaló gondatlanság elemeinek megítélése körében nyilvánvaló értékelési hibát követett el.